

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ

В.Г. Уманська, к.е.н., доцент

Черкаський національний університет імені Б. Хмельницького

Страховання виступає однією із сфер залучення в економіку країни інвестиційних ресурсів і сприяє збільшенню багатства нації, що сьогодні є особливо актуальним. Організація страхової діяльності країн світу вважається однією із важливих складових стабільності світової фінансової системи та свідчить про рівень економічного розвитку країни.

Запозичення зарубіжного досвіду щодо організації та проведення діяльності в сфері страхування повинно стати ефективним засобом з вирішення проблем даного інституту, що існують на сучасному етапі його розвитку, вдосконалення та реформування. При цьому, як слушно було підмічено, сліпе запозичення зарубіжного досвіду дає недостатній ефект, створює часом законодавчі суперечності, призводить до виникнення прогалин у регулюванні того чи іншого виду правовідносин, істотно знижує рівень ефективності державного управління в цілому. Як показує практика, враховуючи це застереження, важливим і необхідним, поряд із запозиченням зарубіжного досвіду, є врахування національних традицій та тенденцій [1].

На міжнародному страховому ринку домінують індустріально розвинені регіони Північної Америки, Європи та Японія, частка яких складає близько 90 % від загальної суми страхових платежів за всіма видами страхування. Високих темпів зростання за зазначеним показником (за всіма видами страхування, особливо за договорами страхування життя) досягли Швейцарія та Франція – 39 % (49 % за договорами страхування життя) та 31 % (38 % за договорами страхування життя) відповідно [2].

Для швейцарського страхового ринку характерне тісне переплетення національного і іноземного капіталів. Страхові організації часто є транснаціональними корпораціями з широко представленими зарубіжними інтересами. Для страхових організацій Швейцарії характерна активна інвестиційна діяльність на ринку капіталів. Більше 50 % всіх активів страхових організацій розміщено у формі позик і інвестицій в облігації [3].

Аналізуючи англійський страховий ринок, варто зазначити, що він є одним з найсприятливіших. Так, протягом значного часу він задавав правила та умови страхування, що в подальшому були взяті за основу страхових норм у багатьох інших країнах. Страхові компанії Англії прагнули як можна більше підвищити якість послуг, пов'язаних із страхуванням, направляючи свою діяльність на спеціалізацію за окремими видами. При цьому, в них страхування відбувається в п'яти основних напрямках – короткострокового страхування життя, майнове, морське, авіаційне й автомобільне страхування [4].

Світовий страховий ринок не має єдиної визначеної нормативної системи організації та регулювання. Її замінює багатовікова практика, оформлена в типові умови страхування, і міжнародні конвенції про різні сфери діяльності, що визначають відповідальність учасників цієї діяльності і, отже, умови страхування. У країнах Європейського союзу є успішною спроба гармонізації страхового законодавства з метою формування єдиного страхового простору на основі спеціальних директив.

Перелік посилань:

1. Лотіков П. С. Державний контроль у галузі чорної металургії в Україні: організаційно-правовий аспект : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Лотіков Павло Сергійович. – Запоріжжя, 2009. – 212 с.
2. Рісзерд Рукала. Шляхи розвитку страхових ринків країн Східної Європи / Рукала Рісзерд // Страхова справа. – 2004. – № 3. – С. 40-42.
3. Страхування : підручник / [за ред. В. Д. Базилевича]. – К. : Знання, 2008. – 1019 с.
4. Кінащук Л. Л. Страхове право : підручник / Л. Л. Кінащук. – К. : Атіка, 2007. – 256 с.

СУТНІСТЬ ТА НЕОБХІДНІСТЬ АНАЛІЗУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Д.П. Христюк, здобувач вищої освіти

Науковий керівник: А.В. Бурковська, к.е.н., доцент

Миколаївський національний аграрний університет

Метою суб'єктів економіки при здійсненні підприємницької діяльності у сучасних умовах є одержання прибутку. Адже прибуток як фінансовий результат забезпечує ефективне функціонування організації. А це вимагає грамотного управління її діяльністю, яке багато в чому визначається вмінням її аналізувати, а результативність виробничо-господарської діяльності організації вимі-